

The Hague Jazz Project als eerbetoon aan ACK VAN ROOIJEN

Wat wellicht swingen zich realiseren is het belang van de soundcheck voorafgaande aan een concert. Aan het begin van de middag start geluidstechnicus Marijk Bosman met zijn vaste orkest, maar met een 12-koppige band ligt dat toch anders. De akoestiek van de Pleinzaal is weliswaar op zichzelf goed, maar versterking voor de vleugel is echt noodzakelijk, anders zou pianist Michel Bökkelveld echt 'sveelvuldig' worden door de kopercitser. Voor de saxen, trompetten en trombones gelden weer andere verrijken, die onder meer te maken hebben met het resonantievermogen van het podium. Om nog maar te zwijgen van de individuele wensen van de muzikant. Uit de ogenschijnlijke waarde van kabele, bussen, standaards, microfoons, versterkers en mengpanelen wordt uiteindelijk de definitieve set op bepaald. En gelukkig, ook deze keer lichte het de muziek van The Hague Jazz Project in balans te brengen (en te houden). Zelfs de instrumenten op de eerste rij werden niet weggelaten.

tekst: ROBERT COOPS
foto's: HANS IN 'T HART

Remembering

Als hommage aan de in 2021 overleden Ack van Rooijen en Wim Minnaar – beiden inspirator, mentor, muzikale raadgever en vriend van The Hague Jazz Project – verscheen de cd Remembering met muziek van onder anderen Benny Golson, Art Blakey and the Jazz Messengers, Horace Silver, Dizzy Gillespie, Ack van Rooijen en Nanouck Brassers. De cd is te koop via www.aspcd.nl.

Het concert zelf was – zoals aangekondigd – bijzonder. Het stond immers in het teken van de jonge jazz overleden Haagse trompettist en baguleider Ack van Rooijen en zijn neef, trompettist en bandleider Wim Minnaar. Velen – onder wie familieleden – waren ontroefd, niet in het minst door de aandacht die de societiteit besteedde aan het belang van beide Haagse jazzmuzikant. Ook de toelichtende woorden van trompettist Nanouck Brassers misten hun doel wat dat betreft niet.

Wat te schrijven over de muziek? Sterk gespeld werd de eerste set met *Killer Joe*, een compositie van Benny Golson en opzienbare gezamenlijk door Nanouck Brassers (en wat mij betreft meteen ook het steekste swingende nummer op de cd). De standards *On Green Dolphin Street* en *Wolfgang* liet werden sfeervol en rustig beheerst uitgevoerd. Echt vrolijk werd het met *Swingelo*, een eigen nummer dat de eerste en tweede set afloot met ritmisch geklap van de band en het publiek. *Blues March*, ook van Benny Golson, kende een strak tempo met fraai solokorpswerk. Het licht bazuulende nummer *Karabou*, van Horace Silver, liet

in de tweede set niet alleen de baritonaxen van Anja Niselen, maar vooral ook het ontspannen samenstel van de kopercitser hoort. Het meest emotionele moment was wel de silivering van het door Ack van Rooijen geschreven *Autumn Rag*, dat glieftroli en ingetogen werd gespeeld met een hoofdrol voor Nanouck Brassers.

Wat het plezier er bij alle handelden vanaf spatte is niet zo verwonderlijk, want zo vaak is het voor deze kleine, maar ook weer omvangrijke, bigband niet mogelijk om op te treden. Wat een geluk dat De Witte wel deze mogelijkheid biedt. En helemaal compleet werd het toen de Haagse burgemeester Jan van Zanen – die een levende jazzleefhebber bleek te zijn – in de pauze de eerste exemplaren van de cd "Remembering" aan de handelden aanboden. Nanouck Brassers wenste daarop DNB-voorzitter Frederik van Nieuwhuys ook nog eens met een of. De lange avond kon niet meer stak. Zelfs niet voor Marijk Bosman die na afloop met enige hulp al het materiaal weer kon opruimen: op naar de deugniet editie van jazz at the Club. ■